

[Ministeren for skatter og afgifter]

mig endnu en gang nogle synspunkter, som jeg ikke har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Ministeren sagde, at han ikke var »fuldstændig« afvisende ved behandlingen af ud-ligningsskatten. Heri ligger vel, at han var afvisende; det var det, jeg gav udtryk for her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 74. Fremsat 11/3 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det konservative folkepartis forslag om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter begrundes dels med, at den nuværende økonomiske situation nødvendiggør initiativer, der kan stimulere kapitaltilførslen til erhvervslivet, dels med, at flere bør være medejere af dansk erhvervsliv. Dertil kommer, at de foreslåede regler er en forenkling, siger man, i forhold til de bestående. Det sidste mener jeg nu godt man kan stille et spørgsmålstegn ved, men det er i sig selv mindre væsentligt.

Lad mig sige, at regeringen er åben over for forslag, der kan fremme investeringslysten i erhvervslivet, men uden at gå i detaljer må jeg påpege, at det her foreliggende forslag efter sin udformning medfører konsekvenser, som jeg må nære betænkelighed ved. Det gælder bl. a. tabsfradragsretten, hvor det fradragsberettigede tab skal beregnes i forhold til den indeksregulerede saldo-værdi.

Efter forslaget skal der endvidere være adgang til at bringe tabet til fradrag i den almindelige indkomst, såfremt den særlige indkomst er negativ, og tabet skal kunne fremføres i 15 år i såvel særlig som almindelig indkomst. Jeg mener, at fradragsmuligheder som de foreslåede er alt for vidtgående. Jeg må også pege på, at den foreslåede metode lider af den svaghed, at beskatningen til stadighed vil kunne udskydes.

Som det fremgår af den plan, regeringen har fremlagt for en flerårig løsning af landets økonomiske problemer, agter regeringen i næste samling at foreslå ændringer i reglerne om aktieavancebeskatningen, så der sker en lempelse af beskatningen. Den foreslåede saldometode er kun én af flere muligheder for en omlægning af reglerne om beskatning af fortjeneste ved salg af aktier m. v. Regeringen overvejer forskellige løsningsmuligheder og agter derefter at fremkomme med et lovforslag.

På baggrund af disse bemærkninger skal jeg meddele, at jeg ikke på det foreliggende grundlag kan anbefale beslutningsforslaget.

Bakholt (S):

Vedrørende dette beslutningsforslag om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter kan vi i hvert fald være enige med det konservative folkeparti i, at der for det første er behov for en forenkling af dette system af beskatningsregler, og at der også er behov for lempelse i beskatningen.

Det er en nødvendighed, hvis vi skal opnå, at der er flere, der investerer i erhvervslivet. Men det er et meget, meget kompliceret beskatningsområde, vi her bevæger os ind på, og vi mener derfor, at det er nødvendigt, at de ændringer, der skal foretages, er meget grundigt overvejet, og at der er foretaget en grundig analyse, hvis målet – en øget investe-

[Bækholt]

ringsinteresse i erhvervslivet – skal opnås. Derfor kan vi være meget enige med regeringen i, at man vil bruge sommerperioden til at foretage forskellige overvejelser desangående, således at vi kan komme frem til de bedst mulige regler på området. Det skal være regler, der tjener den målsætning, som vi mener skal opfyldes, en større investering i erhvervslivet, og det skal også være regler, der ikke betyder, at vi havner i den modsatte groft.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi afventer regeringens udspil og på den baggrund afviser de forslag, som de konservative er kommet med.

Anders Poulsen (V):

I venstre er vi særdeles tilfredse med, at dette beslutningsforslag er fremsat. Avancebeskatningen på aktier har i lang tid været urimelig hård. I det hele taget har generationsskiftebeskatningen i erhvervslivet meget ofte været diskuteret og med rette.

At kapitalvindingsbeskatningen på landbrugsejendomme virker urimelig, er der vel efterhånden en bred politisk forståelse for, men jeg vil også godt sige, at den nuværende særlige indkomstbeskatning ved aktieafståelser virker fuldt så urimelig i byerhvervene. Derfor medvirker vi endda særdeles gerne til at få nogle bedre forhold på dette område. Om det foreliggende beslutningsforslag er den helt rigtige måde at løse problemerne på, vil jeg foreløbig overlade til arbejdet i udvalget nærmere at bedømme.

I den forbindelse kunne der godt være grund til at grave lidt dybere i, hvordan investorer er stillet ved investering i forskellige former for værdipapirer. Her viser det sig, at aktieinvesteringer selv efter dette beslutningsforslags gennemførelse egentlig ikke bliver tilstrækkelig favorable.

Beskatningsreglerne for værdipapirer i almindelighed er fastlagt i statsskattelovens § 5, og deraf fremgår, at anlægsaktivers stigning eller fald i værdi holdes uden for indkomstopgørelsen. Der bortses i den forbindelse naturligvis fra nærings- og spekulationsaktiver. De nærliggende alternative investeringsmuligheder til aktier er obligationer og pantebreve, hvor stigningen holdes uden for den almindelige indkomstbeskatning.

Begrundelsen i sin tid for at supplere statskattelovens § 5 med regler om særlig indkomstbeskatning var først og fremmest de stærke prisstigninger, der fandt sted på de enkelte beskatningsområder, men der har jo ikke været sådanne prisstigninger på aktieområdet i de senere år. Der har tværtimod været tale om et direkte prislefald, og der er intet, der tyder på, at vi i de kommende år vil opleve prisstigninger, som egentlig kan berettige, at aktieavancebeskatningen ligger i lov om særlig indkomstskat.

Dertil kommer, at hele avancebeskatningsområdet er et meget kompliceret område og har kompliceret hele vores skattesystem urimelig meget. Det er nemlig sådan, at når avancebeskatningen bliver særlig hård, indføres der nogle modifikationsregler. Lad mig i den forbindelse henvise til fusionslovens bestemmelser. Lad mig også henvise til bestemmelserne på dødsbøbeskatningsområdet, som muliggør succession for arvinger, idet arvinger indtræder i afdødes skattemæssige stilling. Hvis arvingerne beholder de pågældende aktiver, til de igen dør, så at der opstår et dødsbo efter dem, kan deres arvinger igen succedere.

Hele dette system, skabt på grund af stramme avancebeskatningsregler, komplicerer vores skattesystem helt urimelig meget. Derfor mener vi, at det vil være rigtigt i forbindelse med dette udvalgsarbejde at overveje, om egentlig ikke aktiebeskatningsreglerne skulle føres tilbage til statsskattelovens § 5. I hvert fald mener vi, at det vil være rigtigt at overveje dette.

Men jeg indrømmer, at det fremsatte beslutningsforslag er en ganske betydelig og helt nødvendig forbedring i forhold til de nuværende bestemmelser på området, som er helt uholdbare, hvis man ønsker at tiltrække risikovillig kapital til erhvervslivet. Derfor går vi som sagt ind i udvalgsarbejdet særdeles positivt.

Glistrup (FP):

Siden finansminister Vilhelm Buhls dage er der intet nyt kommet frem på det område, vi her befatter os med. Vi har gentagne gange fået opsummeringer af, hvor der er problemer, og hvordan ordningerne skal vurderes, senest i den store, tykke og klare gule betænkning, som kom i sommeren 1978, og

[Glistrup]

som hr. Bakholt og andre nu har haft henved 2 år til at studere i. Derfor er det i hvert tilfælde alt for ringe at sige, at det er noget, vi nu skal bruge sommeren til yderligere at tænke igennem. Der er ikke nogen som helst grund til at kræve tid til nærmere undersøgelser eller nærmere overvejelser. Der må tages en politisk beslutning, men det er noget helt andet.

På den baggrund er vi lidt kede af i fremskridtspartiet, at de konservative har indskrænket sig til at fremsætte dette som et beslutningsforslag og dermed yderligere sinker sagen i stedet for at komme med et præcist og koncist lovforslag, som man så politisk, med eller uden vedtagne ændringsforslag, måtte se at få taget stilling til. Det er i hvert tilfælde ganske klart, at den beskatningsform, som vi er havnet i, kunne end ikke nogen krigssejrhæren under konferencer i Versailles, eller hvor man nu laver fredsaftaler, have fundet på at påtvinge den besejrede i en krig, idet han sagde: nu skal vi virkelig gøre jeres samfundsliv besværligt på et vigtigt område, nu skal I have sådan nogle aktionærskatteregler som dem, Danmark arbejder med i øjeblikket. Det er simpelt hen noget, som vi, uanset hvordan man politisk forholder sig til disse ting, må se at få forenklet og se at få ændret.

Skatteministeren har selvfølgelig ret i, at de tekniske løsninger, der antydes i de konservatives forslag med hensyn til visse enkeltheder måske kan virke lidt mindre velgenemtænkte, men netop fordi det er et beslutningsforslag, maler de konservative med en ganske bred pensel, så det er muligt, at de konservative ikke engang vil vedkende sig det, som ministeren påduttede dem.

For fremskridtspartiets vedkommende vil forholdet være det, at hvis dette forslag kommer til afstemning, sådan som det foreligger, vil vi stemme ja, og vi vil gøre det ud fra en helt anden grund end de mange grunde, som anføres af de konservative, nemlig ud fra ren og skær sociale hensyn.

Det helt afgørende ved dette er, at aktier ikke skal stavnsbindes, men aktieomsætningen skal kunne foregå frit, således at virksomhederne hele tiden uden skattemæssige blokeringer og bremses kan være hos dem, der kan udnytte virksomhederne mest rentabelt og derigennem skabe baggrund for de bedste sociale ordninger for vores syge og

invalidere, folkepensionister osv. Ud fra de betragtninger må vi sige, at vi for fremskridtspartiets vedkommende mener, at aktiebeskatning er noget, som man skal lade være med at foretage, for det virker altså asocialt. Når man fra de socialistiske partier kan komme og sige, at kapitalismen er i krise el. lign., så er det jo, fordi man netop med regler af denne art har slået kapitalismen til invalid, så den ikke kan komme til at fungere på den socialt hensigtsmæssige måde, hvorpå den bør fungere.

Hvis man stadig skal have kapitalvindingskat ved aktieafhændelser – det er fremskridtspartiet meget imod, men skal man det – har de konservative utvivlsomt ret i, at det saldoprincip, der nu igennem henved et par og tyve år har vist sig at være så godt på andre områder, ganske givet er et stort fremskridt i retning af en teknisk forenkling. Men også vi har tanker, der, hvis vi kan komme så vidt med dem, mere går i retning af det, som hr. Anders Poulsen fremhævede, nemlig at vende tilbage til synspunkterne i statsskatteloven fra 1903, § 5, dog med den tilføjelse – for man må anerkende, at på det punkt har 1960-ordningen virket noget bedre – at man går over til i stedet for spekulationskriteriet at anvende det 2 års kriterium, som vi i øjeblikket har i ligningsloven. Det vil nok være den ideelle løsning, men det er jo et politisk betændt område, hvor man sikkert må regne med, at man skal tage og give.

Derfor vil vi først og fremmest sætte ind på at begrænse og lempe kapitalvindingsskatten, og her er indekismetoden, som de konservative er inde på, sikkert både den sagligt rimeligste, den mest administrerbare og den politisk mest fremkommelige. I øvrigt mener vi også, at problemet med de tekniske regler omkring tegningsrettigheder o. lign. er fornuftigt løst fra de konservatives side.

Alt i alt altså en positiv holdning fra fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning):

Bakholt (S):

Det er til hr. Glistrup, der synes, det var for meget at sige, at vi skulle bruge sommeren til at overveje disse ting. Det mener jeg ikke det er. Det er en politisk beslutning, naturligvis, og vi mener, vi har behov for at bruge sommermånederne til at vurdere disse

[Bakholt]

ting, for det er meget komplicerede ting. Der skal findes en løsning, og der skal ske en forenkling, og vi går ind i dette med en positiv vilje. Der er imidlertid andre ting, der også skal behandles i de kommende uger, og derfor mener vi, det er rimeligt, vi tager den tid, der er nødvendig. Det sker der ikke noget ved. Vi kan sagtens nå det.

Rahbæk Møller (SF):

Vi er meget enige med det konservative folkeparti i, at det er uheldigt, at kursgevinster på aktier skattemæssigt behandles hårdere end kursgevinster på andre værdipapirer eller kapitalgevinster på jord og fast ejendom, men løsningen på denne ulighed må være at beskatte de former for indkomster, der nu er skattefrie, i stedet for at lempe beskatningen på aktier.

Det er en hovedskavank ved vores skattesystem, at nogle indkomster, nemlig persons arbejds- og renteindkomster, beskattes jernhårdt, mens en række andre indkomster beskattes meget lempeligt eller slet ikke. Det gælder indkomster til skattefrie modtagere, bl. a. fonde, og det gælder kursgevinster og kapitalgevinster. Det vil være et hovedsigte med ændringer af skattelovgivningen, at forskellige typer indkomster bør behandles mere ensartet.

Socialistisk folkeparti kan derfor ikke medvirke til forslaget gennemførelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, det er udmærket, at det konservative folkeparti er kommet med dette forslag til folketingsbeslutning. Hvis man skulle være lidt drilsk, kunne man vel oven i købet sige, at det er egentlig vedtaget, før vi er færdige med første behandling, eftersom ministeren lovede at komme med et forslag om det, når sommeren var forbi. Sådan opfatter jeg ministerens ord.

Det er tilfredsstillende, for jeg har tidligere selv trukket disse ting frem og sagt, at beskatningen af særlig indkomst i form af aktiefortjeneste ved salg var helt urimelig, specielt når man dog har forsøgt en inflations sikring i det fortvivlede kapitalvindingsforslag vedrørende fast ejendom, som venstre og socialdemokraterne i fællesskab har udtænkt. Det er håbløst, som hr. Anders Poulsen sagde, men her har man dog i det mind-

ste en vis inflations sikring – om end kun en vis og for dårlig. Det har man slet ikke, når det drejer sig om aktier. Jeg synes, det er rigtigt, at de konservative peger på det. Jeg synes, der er flere gode ting i det, og jeg håber, at de socialdemokratiske medlemmer i udvalget, når vi efterhånden dykker ned i dette forslag og ser, at det egentlig er meget fornuftigt på mange punkter, vil referere det til ministeren, sådan at vi kan sørge for, at ministerens forslag kommer til at gå en hel del i den retning.

Jeg vil sige tak til de konservative, fordi de har rejst spørgsmålet netop nu. Vi har fra radikal side i forvejen løfte om, at man vil se velvilligt på en ændring af beskatningen af aktier. Jeg kan måske tilføje, at det er meget indviklet i dag at sælge aktier. Jeg talte med en jurist for ikke ret længe siden, og han sagde: jeg har en lille aktiepost, men jeg har næsten opgivet at sælge den, for de papirer, der skal udfyldes, tager så lang tid og er så indviklede, at det er næsten håbløst at slippe af med de aktier. Det kan jo ikke være meningen, at det skal være sådan. Jeg ville såmænd håbe, man kunne gå så langt som til at sige, at småinvestorer kunne få lov til at handle med disse papirer uden alt det papir, der i øjeblikket kræves. Det kan være, vi kan nå så langt.

Formanden:

Da hr. Bernhard Baunsgaard har efterlyst ministeren et par gange, bør det vel af hensyn til Folketingstidende siges, at ministeren er her nu og har været her nu på fjerde time. Vi ved alle sammen, hvad Tycho Brahe døde af.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Sådan skulle det slet ikke opfattes, altså at ministeren ikke var til stede, selvfølgelig har vi da ret til alle sammen at gå ud og strække benene lidt, eller hvad vi ellers vil. Mine bemærkninger refererede til, hvad der foregår i udvalget, for dér har ministeren jo ikke ret til at være til stede, mens vi forhandler. Det var det arbejde, der foregik dér, jeg gerne ville have skulle refereres til ministeren.

Flygaard (DR):

[Flygaard]

Hvis formålet med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning fra konservativ side er at tilstræbe en forenkling i beskatningen på det foreliggende område, så er retsforbundet velvilligt indstillet over for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Men det er efter vores opfattelse ikke alene et spørgsmål om at få en forenklet beskatning – det kan måske endda nok blive svært på det pågældende område – der er også andre ting, der må med ind i overvejelserne efter vores opfattelse. Vi skal nok have en større grad af lighed i beskatningen, at forstå på den måde, at indkomster, der har deres oprindelse ved at handle med aktier, obligationer og andet, ikke skal være undergivet en lettere form for beskatning, end når det drejer sig om almindelige erhvervs- og arbejdsindkomster. Ud fra den betragtning er vi nok en lille smule skeptisk indstillet over for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Vi har bemærket os i beslutningsforslagets punkt 2 synspunktet omkring indeksregulering. Den er vi nok en lille smule skeptisk indstillet over for.

I det sidste afsnit af punkt 2 fremfører man, at der skal gives adgang til at fremføre tab i såvel særlig som almindelig indkomst i en 15-årig periode. Den forekommer i hvert fald os umiddelbart at være forholdsvis lang. Vi vil da gerne være med til et opklaringsarbejde, men med det sigte, som jeg angav i indledningen af mine bemærkninger.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil begynde med at sige tak for den modtagelse, forslaget har fået. Der er vist åbenhed fra alle sider. Der er nogle ordførere, der direkte straks er gået ind for forslaget, som det er, og der er fra anden side, også fra ministerens side, givet udtryk for, at man var åben over for forslag, der kunne være investeringsfremmende. Det mener vi at dette forslag er.

Det konservative folkeparti har fra tid til anden prøvet at komme igennem med at få løst spørgsmålet om, hvorledes man kunne få en bedring, en mildnelse, af aktiebeskatningen ved overdragelser; det er bare ikke lykkedes hidindtil. Vi har prøvet på – i lighed med, hvad man bruger ved særlig indkomstskat i forbindelse med ejendomsoverdragelse

– at få indført et tillæg år for år, men det kunne vi altså ikke komme igennem med.

Jeg skal i øvrigt ikke på min gruppes vegne tage æren af, hvis der er noget godt i udformningen af beslutningsforslaget, for det hviler udelukkende på den meget omfattende gule betænkning nr. 856 af 31. juli 1978, hvor folk, der har langt mere begreb om tingene, end jeg har, er gået alle forhold igennem og er nået til i enighed at fremsætte stort set det meste af det, vi har med i beslutningsforslaget. Jeg vedkender mig, at vi på nogle enkelte punkter har sluttet os til, hvad et mindretal i kommissionen har nævnt, men hovedlinjen i det er noget, som en enig kommission er gået ind for, herunder saldometoden, og den lægger jeg ganske megen vægt på.

Jeg lægger måske særdeles megen vægt på, at den kyndige, der står regeringspartiet nær, afdelingslederen i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Mogens Lykkesoft, der jo indtager en fremtrædende plads inden for sit parti, også på anden måde end gennem sit virke i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – som formand for sit partis samfundsmæssige udvalg er han jo betroet opgaver, som gør, at man lytter særligt til ham – fuldt og helt går ind for, at nu skal der gøres noget ved forholdene her. Han går ind for det, som kommissionen i enighed når frem til. Han har også på anden måde senere givet udtryk derfor.

Derfor har vi egentlig været trygge ved at fremsætte forslaget her. Vi mente, at her var noget, som regeringen bare ikke havde nået, men som man godt ville tage med, når det nu kom frem.

Det ville sådan set også imødekomme regeringen, når den nu i det oplæg, den har lavet for kort tid siden, og som er til drøftelse i disse dage, skriver, at i den kommende folketingssamling vil der blive fremsat forslag om lempelse af aktieavancebeskatningen samt om ophævelse af udlicningsskatten. Det sidste har ministeren jo strejft tidligere i dag. Men det væsentlige er egentlig, at man ville komme med et forslag, der nu kunne lempe aktieavancebeskatningen, og så kommer vi her og siger: værsgo, her er det. Jeg må også sige: så tag det dog, lad os dog få klaret det igennem her og få gjort op med den ting.

Jeg ville godt følge dem, der mente, at vi kunne gå videre. Men her har vi taget noget,

[Hagen Hagensen]

der er bred enighed om blandt dem, der som sagkyndige har været nedsat til at undersøge forholdene, som har overvejet en række andre måder at gøre det på, men som er endt i, at man kan gøre det ved at bruge saldometoden. Vi har fulgt deres forslag, som det nærmere er beskrevet, idet der dog er ganske få punkter, som jeg nævnte før, hvor vi fraviger deres forslag en lille smule i det beslutningsforslag, som jeg her er ordfører for.

Jeg tror på, at det vil lykkes, når vi kommer i udvalget, virkelig at få klaret forholdene op på en sådan måde, at der også hos ministeren bliver en rimelig forståelse for, at dette bør gøres her og nu.

Hr. Bakholt har ikke ret i at sige, at der ikke sker noget ved, at vi overvejer tingene på ny. Jo, der sker noget. Vi skal lette forholdene for erhvervslivet på en sådan måde, at det kan få det sådan, som næsten alle har sagt her at man ønsker. Der skal tiltrækkes nye penge til erhvervslivet, der skal være folk, der skal komme og være rede til at investere i erhvervslivet. Det er meget, meget væsentligt for os, at man får en mulighed for at udvide kredsen af aktionærer, aktieejere. Vi ønsker, aktier skal være folkeeje; så må vi også prøve på at skabe vilkår for aktionærer, som gør, at man ikke skal gå og frygte for, hvis man engang skal sælge disse aktier, at man kommer ud for en beskatning, der kan være ganske tyngende, hvis der er sket en kursudvikling, siden man erhvervede disse aktier.

Vi tror på, der er en mulighed for, at opsparringen kan blive fremmet, så flere kommer til at eje – også undertiden en del af den virksomhed, hvori man har sit virke til daglig.

Jeg skal undlade at gå i enkeltheder med, hvad vi har beskrevet. Det er langtfra vore tanker det hele; vi har taget med, hvad man i kommissionen er kommet til af resultat. Stort set kan vi gå ind for dette, men der er enkelte punkter, hvor vi er gået en smule videre, gået ad andre baner.

Vi har lagt det frem som et forslag, som vi mener der er en mulighed for, og jeg synes, at debatten her i dag indtil nu har vist en mulighed for at samle store dele af dette ting, således at sagen kan blive ført igennem nu. For det haster med at få det problem løst. Erhvervslivet har behov for det, og det har vi dermed alle sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om, at personligt ejede virksomheder, interessentselskaber m.v. inddrages under selskabsbeskatningen.

[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 67. Fremsat 19/2 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er uomtvisteligt lettere at nedfælde gode tanker og ideer på et stykke papir end at gennemføre dem i praksis. Det har vi set meget ofte, specielt vel på det skattepolitiske område.

Socialistisk folkeparti ved, at socialdemokratiet er interesseret i en virksomhedsbeskatning, men SF ved også, at vi på baggrund af indkomstskatteudvalgets redegørelse har fundet det nødvendigt at lade spørgsmålet blive gjort til genstand for særskilt undersøgelse i et udvalg. Jeg ved ikke, hvornår udvalgsarbejdet kan være afsluttet, men det kan formentlig ske så betids, at der i givet fald kan lovgives i næste samling.

Jeg tror imidlertid ikke, at det er en ukompliceret sag. Uden at gå i detaljer med det tekniske vil jeg godt pege på, at et af hovedproblemerne ved indførelse af en virksomhedsbeskatning er den opdeling, der skal foretages af aktiver og passiver og af indtægter